

corpora: in ipsa fundamenta Astronomiae insultet. Ad omnium Artificum obseruationes prouoco: ex quibus videre est, quanta sapientia inter verum locum, & inter eum, quem calculus indicat, differentia, quae interdum in quibusdam ad 2. integrorum graduum longitudinem excrescit. Quod cum ita sit, expedit mihi non nihil à Copernici numeris discedere: & iam porrò diligentium obseruatorum iudicio relinquitur, utri arcus cum cœlo proprius conueniant, mei, an Copernicani.

Alterum argumentum, quo differentiae huius culpam in ipsas prutenicas transfero, præbent mihi suspectæ Planetarum eccentricitates: quod eò tendit, ut quamvis nec mei arcus omnino perfecti & certi sint (sicuti fateri cogor) tamen vitium ex contagione eccentricatum contraxerint. Si corpora super mediæ planetarum distantia superficies sphæricas struerentur, ut eadem superficies circumscripti corporis centra, & inscripti angulos tangeret: tum nihil mihi rei esset cum orbium crassitie, quam requirunt viæ Planetarum eccentricæ. Cum autem illud fieri non potuerit; & nondum similiter causa eccentricatum, ut & differentiarum, explorata sit: oportuit me orbium spissitudines à Copernico, tanquam certas mutuari: quas tamen non certissimas esse in confessio est. Quamvis enim omnis cœlestium motuum historialubrico est aditu, per diurnas, & difficiles obseruationes: præcipue tamen hoc in constituendis eccentricitatibus & locis Apogorum appareat, Solaris (vel terrestris) eccentricitas omnium rectissimè habere debebat, Nam & vicinissima stellarum est Tellus nobis incolis, & paucioribus quam cæteræ motibus vehitur. In mundo vero per interiecta corpora struendo, supra cap. X V. vidi mus, quantum afferat momentum ad omnes spheras artandas aut laxandas solius *ἀριστερά* lunaris appositi vel exemptio, qui valde exigua portiuncula terrestris orbis crassitatem excedit. Hic igitur orbis, quem certissimè dimensum habere oportebat, & posse verisimile erat; hic, inquit, vide, in qua versetur difficultate apud Copernicum qui ipse lib. 3. Reuol. cap. 20. queritur, quod per minima quedam & vix apprehensibilia magnaratiocinari cogamur, quod interdum sub uno diversitate scrupulo 5. vel 6. gradus prætereant, & modicus error in immensum sepe propaget. Quantò peius igitur habebunt spissitudines orbium